यथोक्तग्रहेण खाकारेण च युक्तयतु ही हमन्तः प्रयोक्तयः। यालभगानः उपक्रमगाणः यन्यत्सव्यं दणही हमन्त्रबद्धाखी-यम्॥

त्रथ पञ्चहोतुः प्रयोगं विधत्ते। "माऽकामयत चातु-र्मास्यानि स्रजेय" इति। स एतं पञ्च होतार सपश्यत्। तं स-नमानुद्रत्याद्वनोयेऽज्हात्। तता व म चातुर्भास्यान्यम्जत । तान्यसात् मृष्टान्यपाकामन्। तानि ग्रहेणाग्रह्णात्। तद् ग्र-इस्य ग्रहत्वम्। चातुर्मास्थान्यालभमानः[२] पञ्चहोतारं मन-सान्द्रत्या इवनीये जुड़यात्। चातुर्मास्यान्येव सृष्टाऽऽरभ्य प्रत-नते। यदो भवति। चातुर्मास्यानाष्ट्र मृष्टानां धत्ये" इति। पञ्च होत्यमन्त्र श्वारण्यकाण्ड एवमान्तातः। श्रशिद्यनिता श्रश्यि-नावध्यर्थः। लष्टामोत्। मित्र उपवक्ति। त्रम्याद्यः प्रमिद्धाः त्राध्वर्थः प्रतिप्रस्थाता चेत्यध्वर्यदिलेन होत्पञ्चकं प्रणीयम्। तत्र यहभाग एदमास्नातः। ''सामः सामख परागाः। गुकः गुक्य परागाः। श्रातास्त दुन्द्रशामाः। वातापे इवनश्रत खाद्यां दति। याऽयं देवतात्मकः सामः साऽयं जतात्मकस्य सामस्य यागदेशं प्रत्यागमने पर्ता गच्छति। गुका भाम-का देवतादिप्रकाशका मन्त्रयक्तस्य गृह्यमाणतया भाममानस्य मामख प्रता गच्छति। त्रादी मन्तं पठिवा पञ्चासामा ग्रह्मान्ते। हे दुन्द्र त्वद्धं एते सामाः श्राताः पका त्राशिता वा। कोदृशस्य ते वातापेः वाय्वदान्नाति सहसा गच्छतोति वातापिः। तस्य इवनमाञ्चानं ग्र्णातीति इवनश्रतस्य एत-